

til Orlogsværftet, overvinde Vanskelighederne og faa rettet paa dette Forhold for Statens Vedkommende, hvis der virkelig er Arbejdere, der ere saa lavt lønnede, og der er desværre ingen Tvivl om, at der er mange, der ere det.

Chr. Hansen: Den ærede Ordfører var forbavset over, at jeg havde taget den Sag angaaende Amager paa den Maade, jeg har gjort. Jeg synes, jeg har taget saa roligt og forsigtigt paa den, at der ikke er nogen Grund for den ærede Ordfører til at bebrejde mig noget. Den ærede Ordfører sagde til mig, om jeg ikke kunde gøre min Indflydelse gældende for at faa disse Mennesker til at modtage Tilbudet. Ja, det har jeg lovet, og det vil jeg gøre, men jeg tror ikke, at jeg magter at faa dem til det, fordi de mene, at der tilkommer dem noget mere, end der er budt. De mene, at de blive uretfærdigt behandlede ved dette Forslag. Jeg har gjort, hvad jeg har kunnet i den Henseende. Den ærede Ordfører sagde, at det vist er en god Forretning for dem, men han maa se paa det Forslag, der foreligger. Det er ikke gjort med, hvad de faa udbetalt. Den ærede Ordfører maa huske paa, hvorledes deres Ejendomme blive bundne, idet der skal læses Servitut paa dem. Den ærede Ordfører siger saa, at det koster mange Penge. Ja, men de Penge ere let tjente ind. Naar blot Krigsministeriet vilde lade skyde 3 Skud mindre om Aaret, vilde de være tjente. De Skud, der skydes, naar der skal affyses, koste vistnok lidt over 800 Kr.

Martin Olsen: Den ærede Ordfører sagde blandt andet, at saa vidt han havde forstaaet, vare vi fra vor Side i Fjor tilfredse med, at den Sag om Orlogsværftets Arbejdere blev henvist til Finansudvalget. Ja, det er rigtigt, vi vare selvfølgelig tilfredse dermed, fordi vi mente, at den Behandling, Stoffet havde faaet i Kommissionen, ikke alene var utilstrækkelig, men ganske misvisende. Derfor undrer det mig ogsaa, at den ærede Ordfører kom tilbage til sine Betragtninger, der vare fremsatte paa Grundlag af Kommissionsbetænkningen, forinden vor Kritik forelaa. Vi paaviste, at de Lønninger, der vare opstillede der, vare konstruerede. Man havde tilvejebragt en høj Timeløn, ved at man havde trukket Sygedage, Feriedage o. s. v. fra, og divideret det Antal Dage og Timer, der blev tilbage, ind i Lønningssummen. Da de faste Folk nu faa Betaling for de Dage, de ere

syge, faar man paa den Maade selvfølgelig en betydelig højere Timeløn, end Arbejderne faktisk faa for deres Arbejde.

Den ærede Ordfører siger, at det ikke er opklaret, at der er Folk, der ere saa daarligt lønnede som omtalt. Jo, det er opklaret, blandt andet ved Ministerens egne Udtalelser, at der er Folk, der faa 3 Kr. om Dagen, og yngre Folk, der faa betydeligt mindre. Saa siger den ærede Ordfører, at det er ret naturligt, at de yngre faa saa meget mindre. Men det er ikke ret naturligt. At Orlogsværftet uddanner Haandværkere og betaler dem med en saa elendig Løn i de første Aar, de ere Svende, er ikke naturligt. Jeg tror at turde sige, uden at det skal kunne imødegaaes, at der er ikke noget tilsvarende i det private Liv, man lønner ikke der udlærte Folk saa lavt, som man gør det paa Orlogsværftet. Derfor vil jeg, omend det efter de faldne Udtalelser vel maa anses for at være ret unyttigt, henstille til Flertallet at tiltræde det foreliggende Ændringsforslag. Jeg kan ikke se, at Flertallet, naar det stemmer mod Ændringsforslaget, kan staa med Palmerne i Hænderne i denne Sag, efter at det ved Ministerens egne Ord er opklaret, at der faktisk er saa lavt lønnede Folk.

Jeg skal ikke komme ind paa en yderligere Uddybning af, hvorledes det hænger sammen med Kommissionsbetænkningen vedrørende de andre Lønninger. Men ogsaa om dem gælder det, at de ere konstruerede, for højt ansatte, ikke svarende til de virkelige Forhold. Det foreslaaede lille Tillæg paa 20 Øre om Dagen skulde da ogsaa kun bøde foreløbig paa de værste Skavanker, og selv om de højst lønnede ogsaa faa 20 Øre om Dagen, kunne ærede Medlemmer være ganske rolige for, at de ikke en Gang naa en Løn, der kan siges at være tilstrækkelig til at eksistere. Jeg regner, som sagt, ikke Overarbejde med, thi naar Folk anstrenge sig udover deres Evne, arbejde ud over den sædvanlige Tid og maa forsømme deres Familie, og hvad de ellers have at beskæftige sig med, ere Overarbejdspengene kun et Vederlag for det Afsavn, de lide, de kunne ikke komme Arbejdslønnen ved.

Wulff: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var misfornøjet med, at jeg havde sagt, at der ikke var nogen Realitet i dette Forslag om Arbejderne paa Hærens og Marinens Værksteder, at det ikke kunde ventes gennemført. Jeg har nu den Mening,